

De laatste "masterclass" van een Lutino fenomeen.

Terugblik met Lutino-specialisten op de carrière van Harrie Aardema als vogelkweker.

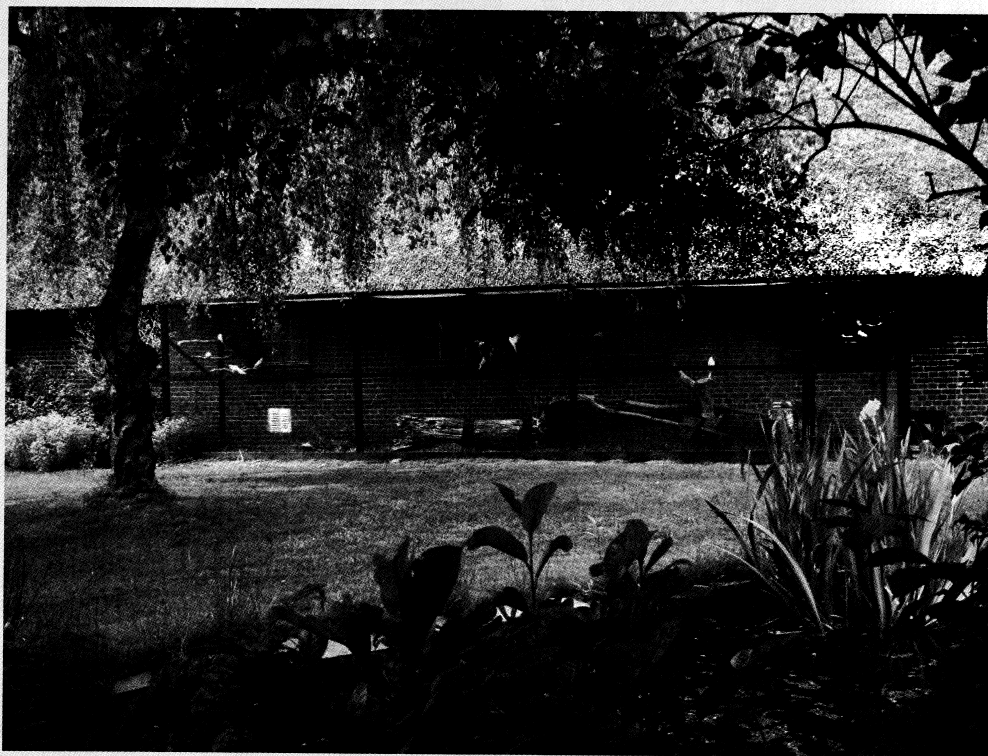
Tekst: Peter van Amelsvoort

Foto's: Harrie Aardema & Peter van Amelsvoort

Bronnen: Internet, Harrie aardema.nl/Over-mijn-vogelhobby.pdf

Vertaald met www.DeepL.com/Translator (gratis versie)

Er zijn veel redenen om een hobby te beginnen en dus zijn er ook momenten waarop je denkt: "Wil ik dit nog wel doen?" totdat je je realiseert dat het goed was. Op een bepaalde leeftijd speelt dit een grotere rol, vooral wanneer de benodigde tijdinvestering je motivatie begint aan te tasten. Sommige mensen besluiten dan om het aantal vogels en kweekkooien te verminderen, voor anderen past dit niet bij hun aard en is het een alles-of-niets beslissing. Harrie Aardema heeft voor het laatste gekozen, wat ook past bij zijn karakter van streven naar perfectie. Zeker als je de hobby op een heel hoog niveau hebt uitgeoefend. Op de vraag waarom Harrie stopt, geeft hij zelf een simpel en begrijpelijk antwoord. Ik ben 70 geworden en wil wat andere dingen in het leven gaan doen in plaats van vogels kweken. Een eerbetoon aan deze kunstenaar leek me op zijn plaats. Hij was niet geïnteresseerd in een afscheidsinterview, wat me niet verbaasde. Enkele Ino-liefhebbers geven hun mening over deze bescheiden kweker die niet graag in de schijnwerpers staat en dat liever aan anderen overlaat. Ik heb geprobeerd er een leuk verhaal van te maken. Op internet vind je een uitgebreid digitaal "boek" van hem over zijn hobby, het bijzondere aan het kweken van lutino's, hoe hij met zijn vogels werkt, over de stamopbouw, voeding en vele interessante dingen over de grasparkietenhobby. Een aanrader om te lezen, niet alleen voor ino-kwekers. Ik heb een klein deel gekopieerd en vertaald voor dit artikel.

Een ruime buitenvolière om te genieten van de gele kleuren in deze groene omgeving, tevens van belang om het vliegvermogen van de vogels te behouden, dit ook in het belang van het dierenwelzijn

Geel is en blijft de favoriete kleur

Geel heeft een rijke symbolische waarde en wordt meestal als zonnig ervaren en wordt onder andere geassocieerd met vreugde en vrolijkheid. Dus het gezegde "je groen en geel ergeren" is niet van toepassing op Harry, hoe zou dat ook moeten met zoveel van de gele kleur in zijn volières.

In het spectrum bevindt geel licht zich in de straling met golflengten tussen 565 en 590 nanometer. Geel is een primaire kleur bij subtractieve kleurmenging. Bij additieve kleurmenging is het een secundaire kleur die ontstaat door rood en groen te mengen. De complementaire kleur van geel is blauw. Harrie heeft een voorkeur voor een mengsel van groen en geel. Blauwe of grijze vogels komen niet of slechts sporadisch voor in zijn volières. Albino's vallen af en toe uit bepaalde paringen als het om een gekochte splitvogel gaat. Hij selecteert deze meestal uit en dan gaan ze in de verkoop of het moet een supervogel zijn. Harrie is in de eerste plaats een Lutino-kweker, maar in onderstaande vragenlijst heb ik de verzamelnaam Ino's gebruikt. Waartoe gemakshalve ook de lacewings gerekend mogen worden.

Uitstekende lezing (PowerPointpresentatie) door Harrie Aardema met prachtige foto's van zijn Lutino's, op de internationale bijeenkomst in Hapert (Nederland).

Citaten toepassing in (lut)inos (pagina 9, Over-mijn-vogelhobby)

"Fysieke vererving is bij lutino's wat lastiger dan bijvoorbeeld bij het fokken van grijzen of blauwen. Want fysiek heeft de ino-factor een (licht) reducerend effect. Om deze reden vermijd ik het paren van

lutino x lutino. Ik doe dit alleen als de ouders allebei erg goed zijn (zowel genotype als fenotype) of als er geen andere optie is. Met lutino x lutino is het echter gemakkelijker om de kleurdiepte te verbeteren, omdat je met volledig gele vogels de kleurdiepte beter kunt vergelijken dan met groene vogels. Als het nodig is, probeer ik bepaalde gewenste fysieke kenmerken te krijgen van een topkweker, in de vorm van een groene vogel, liefst natuurlijk meerdere vogels en indien mogelijk jonge vogels. Mijn favoriete paringen zijn lutino man x groene pop en groene split x lutino pop. Ik breng zelden lutino's van anderen in en naar mijn mening is dat ook niet nodig - tenzij je er bepaalde eigenschappen mee kunt verwerven die groene vogels niet hebben. Grijsen en blauwen koop ik eigenlijk ook niet, tenzij ze bepaalde eigenschappen hebben die ik op geen enkele andere manier kan verkrijgen. Ik geef de voorkeur aan olijfgroene of donkergroene vogels met diepgele melanine omdat deze de kleur van de lutino's kunnen verdiepen. Grijsgroene vogels zijn ook goed, net als lichtgroene, hoewel lutino's die lichtgroen maskeren over het algemeen wat bleker van kleur zijn en wat eerder groene aanslag vertonen. Ik gebruik ook graag spangles en dominant bonte vogels voor kleurverdieping, bij voorkeur met een zo wit mogelijke staart en vleugels. Als je deze kleurvarianten gebruikt, loop je het risico dat de staart en vleugels te geel worden, wat een fout is bij de lutino's. Het is zeker niet zo dat bij het gebruik van spangle- en bonte vogels de vleugels altijd te geel worden. Sommige kwekers gebruiken Texas clearbody voor hun ino's, maar ik heb nooit helemaal begrepen wat voor verbetering dit kan geven, zowel qua kleur als fysiek. Ook is Texas clearbody dominant over ino, dus voor je het weet heb je er te veel. De groene vogels die ik gebruik kunnen gewone groene vogels zijn, maar ik gebruik zowel opaline als cinnamon. Opaline geeft vaak een iets grovere en langere veer, cinnamon geeft vaak een iets fijnere veer. Het is onzin dat het gebruik van cinnamon bij lutino's leidt tot bruine vleugeltekening. Dit hoeft niet het geval te zijn, tenzij er te veel cinnamon wordt gebruikt. Cinnamon maakt de lichaamskleur iets lichter. Net als Texas Clearbody hebben opaline en cinnamon ook het nadeel dat je er gemakkelijk te veel van krijgt, wat weer niet de bedoeling is. Balans geldt ook hier. Omdat zowel opaline, cinnamon en ino geslachtsgebonden vererven, kun je het aantal in principe goed onder controle houden. Een lutino man x cinnamon pop produceert lutino poppen die niet cinnamon vererven. De mannen uit deze combinatie zijn allemaal split lutino maar ook split cinnamon. Je moet dus voorzichtig zijn met de volgende paring." (zie daarvoor) zijn digitale boek)

Daniel Lütolf (S) zegt:

Harrie is, voor zover ik weet, de enige bekende kweker ter wereld die zich uitsluitend heeft toegelegd op het kweken van lutino's. Hij heeft daarom natuurlijk een grote naam opgebouwd in de geschiedenis van de lutino kweek en zal daarom ook de geschiedenis ingaan. Ik heb hem vorige week ook bezocht en 10 vogels gekocht. Ik vind het erg jammer dat Harrie nu werkelijk wil stoppen en alles verkoopt.

Net als bij schaken tussen grootmeesters levert één zet een tegenzet op (de reactie van Harrie Aardema). Sinds 2006, toen ik de hobby weer oppakte na een onderbreking van een paar jaar, komen er bijna elk jaar 2, 3 of 4 vogels van Daniel naar Zwiggelte. Ik heb geen dure "eindproducten" gekocht, maar groene vogels met bepaalde eigenschappen. Hiermee kon ik mijn Lutino's een stap verder brengen. Ik heb eigenlijk alles opgebouwd met zijn vogels. Ik ben hem daar zeer dankbaar voor.

Wim Daems (B)

Wim zijn ino's stammen af van 2 koppels die hij in de zomer van 2011 van Harrie kocht. De nakomelingen van deze koppels koppelde hij met zijn toen bestaande vogels. Wim was op dat moment net verhuisd en maakte een nieuwe start op basis van enkele van zijn eigen kweekvogels uit voorgaande jaren (dit waren geen ino's). In de daaropvolgende jaren kocht hij nog enkele splitvogels van Harrie, en één keer maakte hij ook een ruil met splitmannen. Deze splitmannen gaven Wim goede resultaten, waar hij erg blij mee was. Harrie had minder geluk met de mannen, hij kreeg er geen jongen uit. Harrie bleef erg sportief, dus gaf ik hem gewoon een jonge lutino, een zoon uit deze splitter. Volgens Harrie was ik hiertoe niet verplicht, maar hij stelde het erg op prijs. De eerste keer dat ik hem bezocht, was ik erg onder de indruk (en viel letterlijk achterover) van de kwaliteit van de ino's.

Later ging hij over op minder extreme vogels, maar altijd met de nodige lengte van kopbevedering (pluim). Toen ik hem voor het eerst bezocht, was ik erg onder de indruk (en viel letterlijk achterover) van de kwaliteit van de ino's. Later ging hij over op minder extreme vogels, maar altijd met de nodige lengte van de kopbevedering (pluim in het Belgisch vocabularium) en minder bevedering op het lichaam. Ik wil ook benadrukken dat hij een echte kunstenaar is als het op het fotograferen van de vogels aankomt, hij weet hoe hij ze op hun best moet laten uitzien.

Extreme vogels (L, 2009) met een houding en veren die afweken van het ideaal werden in de loop der tijd geselecteerd en "getransformeerd" tot stijlvolle vogels met charisma (R, april 2020).

Nu het einde in zicht is, brengt hij deze topvogels (februari 2024) in beeld als het eindproduct van een enerverende hobby. Wat je stoppen op het hoogtepunt zou kunnen noemen.

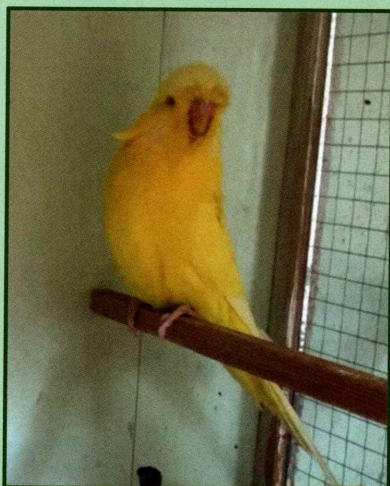

Rick Watts (VK)

Ik ben erg geïnteresseerd in Harrie's vogels, hij heeft geweldige vogels. Maar het is me nog niet gelukt om hem te bezoeken. Ik heb Harrie verschillende keren gecontacteerd voor 1 of 2 vogels, maar zoals vaak het geval is met deze kwaliteit, is er veel interesse en zijn de vogels snel verkocht of gereserveerd. Dit is ook het geval nu hij alles verkoopt. Vanwege mijn rugproblemen is het ook niet gemakkelijk om hem vanuit Engeland te bezoeken. Kwekers die dichterbij wonen zitten letterlijk dicht bij het vuur. Maar ik maak me geen zorgen want Jan Duerink bracht een vogel voor mij mee, die 100% Harries bloedlijn is. Hij was pas 6 maanden oud en ik heb hem meteen met 6 verschillende poppen (ino's) ingezet. Ik heb er 50 van groot gekregen. Deze man heeft zelf maar 2 nesten grootgebracht. Het heeft me verschillende andere kenmerken gegeven. Aan mijn eigen vogels heeft het een andere genenpoel toegevoegd. Het heeft dus goed geklikt en deze vogel en zijn nakomelingen zijn erg prepotent. Ik gebruik ook een paar lutino's van het nieuwe bloed in mijn albino's. Het is spannend om te zien wat de autocrosses gaan doen. Misschien zijn er nog 1-2 mannen met Aardema achtergrond beschikbaar uit dezelfde bron. Als een bevriende kweker uit Nederland op bezoek komt, wil hij ze misschien meenemen. Omdat ik niet alles halfbroer op halfzus wil hebben, is neef en nicht mijn beste paring. Ik heb in 12 jaar tijd maar 2 ino-outcrosses ingebracht, ik koop niet veel vogels. Ik koop het beste wat ik kan betalen om mijn vogels te verbeteren, dit binnen redelijke budgetgrenzen. Ik koop meestal normale poppen voor mijn albinokweek.

Joe Mc Govern (VK)

Een enorm verlies voor de hobby, daar zal iedereen het wel over eens zijn. Een man die zijn parkietenreis heeft gewijd aan het perfectioneren van de lutino variëteit. En dat deed hij onberispelijk. Ik heb Harrie slechts één keer ontmoet in 2022, toen ik, mijn moeder, vader, oom en collega-parkietenkweker John Robinson hem bezochten op onze reis van 1600 mijl door Europa, waarbij we een aantal van de beste kwekers in Europa bezochten. Harrie's aanwezigheid in de parkietenwereld is wereldwijd bekend. En na één bezoek kon ik zien waarom. En als klap op de vuurpijl zijn hij en zijn vrouw erg gastvrij. Gelukkig hebben we 3 mannen van Harrie kunnen kopen (zie onderstaande foto's). Gemiddelde parkieten vergeleken met wat Harrie in kweekkooien had, maar we namen het risico om zijn mindere vogels te kopen om samen met onze lutino-lijn te kweken. We konden niet dat hele eind reizen en niets kopen. En oh God, het was het waard. Het resultaat is meer dan 30 jongen uit slechts 2 van de mannen.

Met dank aan Joe Mc Gover voor het sturen van de foto's. Deze bevestigen dat ook met uiterlijk mindere vogels goede resultaten worden bereikt, zoals bij Joe Mc Gover.

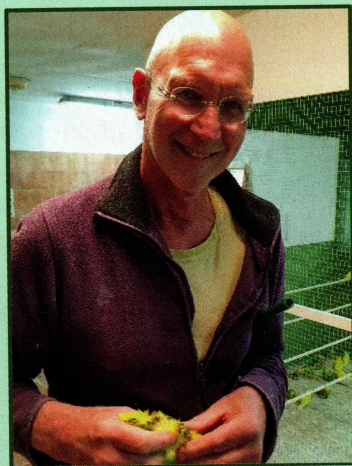
Wat betreft de kenmerken van Harrie's vogels, is het o.a. de richting van de veer rond de snavel, die 90% van zijn vogels hebben. Maar wat ik het meest interessant vond, was Harrie's streven om mooie ronde koppen te kweken, met dichte kopveren en om dit in grote hoeveelheden te produceren. Daarbij concentreerde hij zich op de naar binnen gerichte lichaamsbevedering, die niet over de poten en de zitstok hangt. Hierdoor ging de lichaamsvorm van de vogel steeds meer op een ijshoorntje lijken. Interessant genoeg verminderde hij het gebruik van vogels van het buff-type met "overhangende veren aan de poten" in ruil voor vogels met minder (lange) lichaamsveren. Ik kan me voorstellen dat dit erg moeilijk is. Ons doel bij de aankoop van de Harries vogels was natuurlijk om onze lutino-lijn te verbeteren. In het Verenigd Koninkrijk waren we zeer succesvol met lutino op de show, maar we hadden nooit grote aantallen. Maar toen we deze outcrosses kochten, steeg het aantal enorm. Met meer dan 80 lutino's in 2023 en evenveel dit seizoen. Daarmee is onze lutino-lijn nu sterker dan ze ooit is geweest. Wat de ontwikkeling van Harrie's vogels in de afgelopen 10 jaar betreft, denk ik dat als hij zijn vogels op de show zou laten zien, hij niet alleen moeilijk te verslaan zou zijn in de lutino-klasse, maar dat zijn vogels tot de besten van de shows ter wereld zouden behoren. Ik had contact met Harrie voordat jij, Peter, mij een bericht stuurde. Hij vertelde mij, spijtig genoeg, dat hij de hobby had opgegeven. Hij vroeg me ook of we geïnteresseerd waren in een van zijn vogels. We konden niet snel genoeg een veerboot boeken. We komen volgende week aan om opnieuw te kopen bij de beste lutino kweker ter wereld. We wensen Harrie en zijn vrouw een gelukkig leven, nu zonder grasparkieten en als hij ooit in Liverpool (Engeland) is, moet hij ons komen bezoeken om te zien hoe het met zijn vogels gaat.

Deel 2 in Budgie november

De laatste "masterclass" van een Lutino fenomeen.

Deel 2

In deel 2 het vervolg met een terugblik op de vogelcarrière van Harrie Aardema. Dit door de ogen van liefhebbers van deze mooie kleurslag en gedreven Ino-specialisten zoals Bert Sempels, Walter Ruttijn en Frank Nietgen. Als afsluiting een woord van dank van mijn kant, het stoppen van Harrie heeft mij een duwtje de goede richting gegeven om over te schakelen op de albino specialisatie. Daarmee is bij mij het noodzakelijke heilige vuur in de hobby ook weer opnieuw gaan branden.

De gele kleur maakt je vrolijk, en als je soms wel 10 uur per dag tussen de vogels doorbrengt, is zo'n glimlach niet verwonderlijk.

Tekst: Peter van Amelsvoort

Foto's: Harrie Aardema & Peter van Amelsvoort

Bronnen: Internet, Harrie aardema.nl/Over-mijn-vogelhobby.pdf

Vertaald met www.DeepL.com/Translator (gratis versie)

Publicaties in het WSW Magazine en 'Newsflits' van de BGC

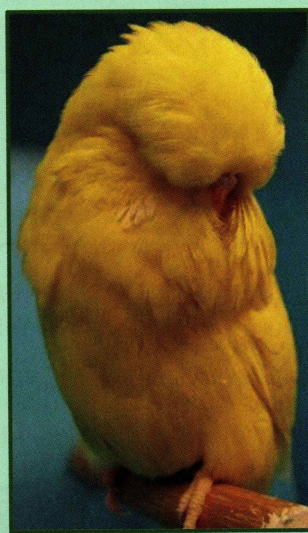
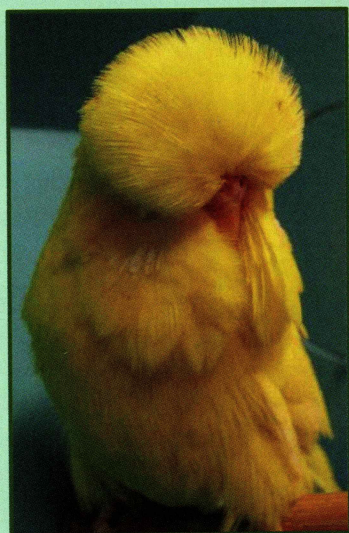

Bert Sempels (B) Voorzitter van de BGC

Enige tijd terug vernam ik, eerder toevallig, dat de ino-grootmeester uit de Lage Landen stopt met de hobby. Elke liefhebber die beslist om uit de hobby te stappen, valt te betreuren, maar

als notoir ino-kweker doet het me natuurlijk wel wat dat de pionier onder de ino kwekers ermee stopt. De pionier van de zuivere ino-kwekers kunnen we Harrie wel degelijk noemen. Een grasparkietenkweker die zich 100% focuste op de ino-kweek en concreet op de kweek van lutino's, was indertijd een unicum. Persoonlijk ken ik Harrie al lang en bezocht ik hem ongeveer 25 jaar geleden een paar keer met de toen piepjonge Maarten Heylen. Hij had toen al van de beste lutino's ter wereld. Indertijd was het geen sinecure om een goede lutino van hem aan te kopen, omdat zijn stam nog in volle opbouw was. Ondertussen hebben al heel veel kwekers Aardema lutino-bloed in hun hok en dat kan de kwaliteit van de ino's alleen maar ten goede komen. Door zijn extreme focus op lutino's en zijn samenwerking met de Zwitserse grootmeester Daniel Lütolf, kon Harrie zijn lutino's naar een zeer hoog niveau tillen. Ik heb het altijd al betreurd dat we zijn prachtige vogels nooit op een show konden bewonderen. Ik ben er immers van overtuigd dat hij over de jaren heen verschillende BIS gekweekt heeft. Het is jammer dat hij de hobby verlaat, maar het bloed van zijn super lutino stam is nu wereldwijd verspreid, waardoor zijn werk van de afgelopen 25 jaar zeker niet verloren is gegaan.

De eerste twee vogels werden in 2014 op Facebook gepubliceerd. Hier zien we een iets ander veertype qua vorm en minder korrelig van structuur, bij dezelfde twee vogels links is de kopvorm ook iets geknepen, de ronde achtervulling van de kop is al wel aanwezig, maar heeft nog niet de breedte van de nek, vergeleken met de vogels uit 2024 (laatste foto van 4). In 2024 hebben ze de gewenste bijna symmetrische biljardbal ronding.

Walter Ruttijn (B)

Gedurende de jaren, tijdens het kweken van Engelse grasparkieten, groeide de liefde voor ino's. Her en der viel er eentje "per toeval" uit een nest, wat ik zeer leuk vond. Mijn andere grote liefde, spangles en zeker ook de dubbelfactorige spangles lopen in dezelfde lijn. Ik wou op een bepaald moment, niet meer wachten op toevalligheden maar specifiek ino's gaan kweken. Dus had ik maar één adres ter wereld voor ogen, Harrie Aardema. Wat mij sterk aanspreekt in zijn ino's is dat ze minstens van dezelfde kwaliteit zijn als de "gewone" standaard tentoonstellingsgrasparkieten. Dit is zeker geen evidentie. De ino's van Harrie zijn mee geëvolueerd, samen met andere topkwekers, wat een sterke prestatie is. Dit zonder merkbare terugvallen. Ik heb met vogels van Harrie mijn ino lijn opgebouwd. Dus niet zomaar vogels ingebracht, maar de ino lijn hier mee opgestart. Het doel was om ino's te kweken gelijkwaardig aan mijn andere vogels, wat volgens mij aardig gelukt is. Uiteraard is het jammer dat zo'n liefhebber als Harrie, met één specifieke kleurslag, uit de hobby stapt. Maar alle begrip voor deze persoonlijke keuze.

Frank Nietgen (D)

Helaas heb ik Harrie pas 2 jaar geleden persoonlijk leren kennen en het hok in zijn woonplaats kunnen bezoeken. Waarschijnlijk de grootste gespecialiseerde kwekerij van

Lutino's ter wereld! Natuurlijk had ik al veel over hem gehoord en het is erg jammer dat we elkaar niet veel eerder hebben leren kennen, want we hebben dezelfde passie "Lutino's als gespecialiseerd ras".

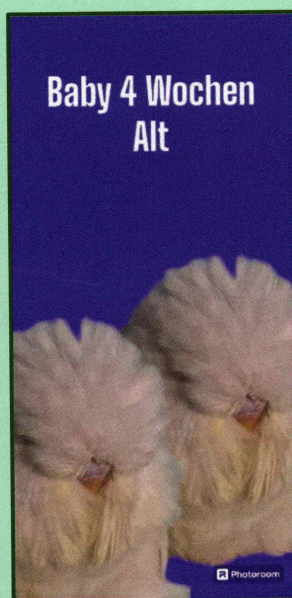
Bij onze eerste ontmoeting was het meteen duidelijk dat we dezelfde interesses hadden en er zijn maar weinig fokkers die zoveel ervaring hebben met deze kleurslag. We brachten meteen uren door met het bespreken van de speciale kenmerken en fokmogelijkheden. We vonden veel overeenkomsten, maar we bespraken ook dingen die tegenstrijdig waren. We waren het er meteen over eens dat een goede kleur met een modern vogeltype het doel van onze fokkerij was. Het was dus al snel duidelijk dat ik graag terug zou komen, wat we dan ook snel weer planden en verder bespraken. Een speciaal kweek van lutino's op deze schaal en met deze kwaliteit in de breedte is waarschijnlijk uniek in deze tijd.

Voordat we konden overwegen om vogels te ruilen, vertelde Harrie me dat hij misschien zou stoppen met kweken. Hoewel het op dat moment nog niet geheel duidelijk en definitief was of hij echt zou stoppen. Ik kreeg de kans om voor het eerst een aantal zeer mooie vogels van Harrie te kopen voor mijn kweekprogramma. Na zijn definitieve beslissing om te stoppen heb deze nog verder aangevuld. Ik zal proberen om de uitstraling, de conditie van de vogels en de zeer goede "blow" te integreren in mijn vogels. Ik vind het erg jammer dat iemand als Harrie, die zijn hobby met zoveel inzet, kennis, ervaring en passie heeft gehouden, heeft besloten om te stoppen met de vogels. Natuurlijk begrijp ik dat hij vanwege zijn leeftijd andere dingen met zijn gezin prioriteit wil geven.

De lutino standaard grasparkieten hobby, verliest daarmee een van de meest ervaren en beste kweker ter wereld.

Ik wens Harrie het allerbeste en dat hij nu kan genieten van zijn tijd met zijn vrouw en nog een paar bijzondere plaatsen in de wereld kan bezoeken. Dit is niet altijd mogelijk is geweest met de verantwoordelijkheid voor zo'n groot vogelbestand.

Afsluiting (door Peter van Amelsvoort)

De grootvader van deze albino baby (foto midden) is de broer van de vader van de overjarige albino man (foto's 1 en 3). Op deze foto zitten zijn veren een beetje los, maar op Facebook is hij in een betere conditie te zien.

In de herfst van 2008 nam ik voor het eerst contact op met Harrie en aan het eind van het jaar rond de feestdagen bracht ik hem een bezoek. Omdat ik in de normale kleuren kweekte, was

in eerste instantie de reden om ino's bij hem te kopen gebaseerd op de wens van mijn vrouw om wat gele kleuren tussen de andere vogels te hebben. Uiteindelijk ging ik de ino's ze meer waarderen met een zekere voorkeur voor de albino's. Je ziet in zijn hok en op zijn website deze albino kleurslag nog maar sporadisch. Ik geef dus de voorkeur aan de albino's. Toen op zijn verkooppagina een prachtige baby van net 4 weken oud stond, kon ik dit aanbod niet weerstaan. Met een dergelijk aanbod aan topvogels, door het einde van Harrie's hobby, kunnen meerdere mensen profiteren en het niveau van ino's in hun hok verhogen. Hierdoor zal de concurrentie op shows in deze klasse toenemen. De ino's zijn momenteel erg populair, daar zullen verschillende redenen voor zijn, maar het feit dat je ze in principe niet hoeft te conditioneren zal zeker een factor zijn. Ik heb hem verschillende keren geïnterviewd voor de vogelbladen, maar hij gaf er de voorkeur aan samen met mij vogels te bekijken en er met mij over te debatteren. Ik was vooral onder de indruk van zijn enthousiasme en de liefde voor zijn vogels. Vooral hoe hij ze tam wist te maken, met ze speelde om ze er op hun best uit te laten zien in de speciale fotokooi. Daarnaast is het een kunst om de individuele vogels te onderscheiden in de enorme hoeveelheid aan gele vogels. Als hij ooit onzeker was over de afstamming van de vogel dan liet zijn registratie hem nooit in de steek. Zijn vogeladministratie, die hij maakte met een speciaal ontwikkeld Excelprogramma, was zeer gedetailleerd en voorzien van nauwkeurige coderingen. Een geprinte of digitale versie van de stamboom was altijd inbegrepen. Hij motiveerde me om me te specialiseren in het kweken van ino's, ondanks mijn kleine hok met slechts 6 broedkooien. De laatste drie aankopen bij hem kunnen me zeker een sterke boost geven in een hobby van doorzetters. Als je zo lang met hart en ziel in je hobby investeert en dan uiteindelijk toch stopt, dan val je zeker in de categorie doorzetter. Naar mijn mening een zeer verdiende erkenning voor deze grasparkietenkweker die het kleine dorpje Zwiggelte op de kaart heeft gezet.

Een laatste bezoek aan Harrie Aardema op 6 mei 2024 betekende het einde van een stukje vogelgeschiedenis. Terugkijken op een geweldige periode in de grasparkietenhobby. De man uit Zwiggelte werd, gelukkigwens en uitgezwaaid met voor mij drie veelbelovende nieuwe aanwinsten.

